

наши-ты нужды Нему да изявляваме; зачто-то кога-то наша-та съвѣтъ е немирна и кога-то единъ съ другъ неживѣемъ мирно; тогава нито молитвѣ нито благодарность, нито молбѣ ны ся извршва. Чловѣкъ кога е немиренъ по душа илися кара съ други-ты чловѣцы, той въ всякъкъвъ своѣж работа е разсѣянъ и смѣтенъ, таи за това кога ся моли въ тѣкво състояніе, не ще да му бѣде угоднѣ и поволя-тъ му.

П. За какво ся молимъ най на-прѣдъ Богу?

О. За вишній миръ, и за спасеніе на души-ты ны.

П. Кой е тоя вишній миръ?

О. Той е правда Божія, коя-то дава миръ чловѣку. Той є оня миръ за кой-то Ап. Павелъ говори, че той: *превосходитъ всякъ умъ*. (Фил. IV. 7.); понже за насъ чловѣцы-ты, кои-то по грѣхове-ты си ся отмѣт-нѣхмы отъ Бога. Богъ прати еди-